

راهنمای عملی برای ایزو 31000

مدیریت ریسک

برای کسب و کارهای کوچک و متوسط

ریسک پدیده‌ای ذاتی در کسب و کار می‌باشد. شواهد تجربی حاکی از آن است که 50 درصد از کسب و کارهای کوچک و متوسط (SMEs)، پیش از رسیدن به 5 سالگی تعطیل می‌شوند. پر واضح است که اداره یک کسب و کار، کاری است پرمخاطره. ریسک به لحاظ عملکرد اقتصادی و شهرت حرفه‌ای عواقبی در بر دارد، اما ملاحظات زیست محیطی، ایمنی و اجتماعی نیز در میان است. ریسک می‌تواند داخلی یا خارجی، مستقیم یا غیر مستقیم باشد. به رغم وجود عامل بنیادین عدم قطعیت، اغلب می‌توان ریسک را پیش بینی کرد و عواقب منفی آن را به حداقل و نتایج مثبت را به حداکثر رساند. ریسک‌هایی که حاصل بی‌نظمی هستند، با مدیریت بهتر قابل کنترل می‌باشند. بدین ترتیب، کسب و کارهایی که یک استراتژی مدیریت ریسک اتخاذ نمایند، شانس بیشتری برای بقا و رشد خواهند داشت.

شرکت‌های بزرگ معمولاً از تجهیزات و زیرساخت‌های بهتری برای رویارویی با ریسک و در عین حال به حداکثر رساندن مزایا برخوردار هستند. در حالی که کسب و کارهای کوچک و متوسط، به دلایل متعدد، بیشتر در معرض جنبه‌های منفی ریسک قرار می‌گیرند. اما به هر حال، کسب و کارهای کوچک و متوسط، به دلیل انعطاف پذیری، و در صورت در اختیار داشتن ابزار مناسب، می‌توانند از فرصت‌ها برای افزایش سهم بازار، رشد و مدیریت ریسک به گونه‌ای موثرتر بهره‌برند.

می‌دانیم که کسب و کارهای کوچک و بزرگ در همه جای دنیا در اکثریت هستند و نقطه اتکاء رشد تجاری و اقتصادی محسوب می‌شوند. آن‌ها نیروی محرکه نوآوری، امانت و استخدام هستند و 60 درصد از مشاغل بخش خصوصی را در خود جای داده‌اند. با توجه به اهمیت کسب و کارهای کوچک و متوسط در رشد و توسعه اقتصادی، توجه به مسأله مدیریت ریسک برای کسب و کارهای کوچک و متوسط بسیار ضروری می‌نماید.

راهنمای چندانی ویژه کسب و کارهای کوچک و متوسط برای آن که بدانند ریسک را چگونه به بهترین شکل مدیریت کنند و از چه مرجعی مشاوره بگیرند، وجود ندارد. مطالعات نشان می‌دهند، در حالی که بیشتر کسب و کارهای کوچک و متوسط نوعی از اقدامات کاهش و پیشگیری از ضرر و زیان را انجام می‌دهند، به طور رسمی در فرایند مدیریت ریسک ورود نمی‌کنند و اکثریت گسترده‌ای جبران ریسک را نادیده می‌گیرند.

ایزو 31000: 2009 – مدیریت ریسک – اصول و راهنما، مجموعه‌ای از اصول و چارچوب و فرایندی برای مدیریت ریسک ارائه می‌دهد. به کارگیری ایزو 31000: 2009 می‌تواند به سازمان‌ها در هر اندازه‌ای که باشند کمک کند تا شانس تحقق اهداف خود را افزایش دهند، فرصت‌ها و تهدیدات را بهتر شناسایی کنند و در تخصیص و استفاده از منابع برای مدیریت ریسک به گونه‌ای موثر عمل کنند.

با هدف کمک به کسب و کارهای کوچک و متوسط برای بهبود آمادگی و مدیریت موثر ریسک، ایزو، آی.تی.سی و یونیدو بر آن شدند تا با همکاری یکدیگر، راهنمای حاضر را در اختیار علاقه مندان قرار دهند. نشریه حاضر به کسب و کارهای کوچک و متوسط کمک می کند تا روش های مدیریت ریسک خود را با معیارهای بین المللی مقایسه کرده و روش های خود را با استانداردهای بین المللی هم راستا نمایند.

امید است تا راهنمای حاضر، منبع کاربردی و مفیدی برای تمام کسب و کارهای کوچک و متوسط که در جستجوی افزایش مزیت رقابتی و افزایش همکاری در تجارت جهانی هستند باشد.

در نشریه فوق می خوانید:

- اهداف و مدیریت

0 اهداف شفاف

0 ارزیابی مدیریت فعلی سازمان

- الزام و تعهد

0 مشخص کردن تعهدات

0 هدف گذاری برای اجرای ایزو 31000: 2009

0 ارتقاء اقدامات برای مدیریت ریسک

0 گروه های ذینفع داخلی و خارجی

0 تفهیم تعهدات مدیریت ریسک به گروه های ذینفع

- طراحی چارچوب مدیریت ریسک

0 چارچوب مدیریت ریسک

0 مقایسه مدیریت ریسک فعلی با ایزو 31000: 2009

0 اصول مدیریت ریسک

0 درک بافت های داخلی و خارجی سازمان خود

0 خط مشی مدیریت ریسک

0 سازگاری میان خط مشی مدیریت ریسک و سازمان

0 نگرش ریسک

0 معیارهای ریسک

- اجرای مدیریت ریسک

0 درک قابلیت، ظرفیت و فرهنگ سازمانی خود از نظر ریسک

0 برنامه ریزی گذار به ایزو 31000: 2009

0 اجرای چارچوب مدیریت ریسک

0 طرح مدیریت ریسک

0 منابع برای اجرای طرح مدیریت ریسک

0 ایجاد زمینه فرایند مدیریت ریسک

0 روش شناسی مدیریت ریسک

0 تفهیم فرایند مدیریت ریسک و مشاوره در این حوزه

- نظارت و بررسی

0 نظارت و بررسی چارچوب مدیریت ریسک

0 نظارت و بررسی فرایند مدیریت ریسک

- پیشرفت مستمر چارچوب

0 تشخیص میزان اثربخشی مدیریت ریسک

0 پیشرفت مستمر چارچوب

0 پیشرفت مستمر اجرای فرایند